

Ingeënt met een grammofoonnaald
Of: Beobachtungsobjekte für Liebherastronomen

Frank den Hollander

Ingeënt met een grammofoonnaald

Ingeënt met een grammofoonnaald
Of: Beobachtungsobjekte für Liebhaberastronomen

Frank den Hollander

Serveersuggestie

6 Ik mag graag ontbijten met biogarde-yoghurt, en dat kun je helaas niet in een kartonnen literpak kopen maar alleen in zo'n plastic halveliterkuipje. Het openmaken van dat zilveren topje is al een sport op zich; meestal heb je na wat gepeuter opeens een fliepertje van een vierkante centimeter in handen, of er scheurt precies in het midden een lang reepje af, waardoor je dat dekseltje a. nooit meer goed open en b. helemaal niet meer goed dicht kunt krijgen. Op dat foliedekseltje van de biogarde van de Jumbo staat een bakje yoghurt getekend, zodat je een idee hebt wat er in zit. De yoghurt op die tekening is een beetje rodig; ha lekker! Daar zit vast een likje aardbeienjam doorheen, denk je dan. Maar nee hoor. Dekselkje opengepeuterd, en je ziet het meteen: alleen maar spierwitte biogarde. Potverdikkie! Ik ga de fabriek aanklagen dat de yoghurt in het kuipje niet zo rood is als op die tekening! Maar dan zie ik het: in heeeel kleine lettertjes staat er onder die tekening op het deksel: 'Serveersuggestie'.

Als die yoghurt een tijdje in de koelkast staat, denk je: hoe lang is die nog goed? Je zoekt op de verpakking en dan vind je uiteindelijk de tekst:

TENMINSTE HOUDBAAR TOT: ZIE DEKSEL

Tenminste houdbaar tot: zie deksel?

Na enig zoeken staat er op het deksel inderdaad een stempeltje met de houdbaarheidsdatum. Maar waarom moet dat nou zo gecommuniceerd? Tenminste houdbaar tot: zie bovenzijde verpakking. Tenminste houdbaar tot: zie onderzijde fles. Dat is toch geen Nederlands? Het zal wel weer een Europese richtlijn zijn, dat het precies zo op de verpakking moet staan, in die termen, en dat het anders illegaal is of zo...

Maar wat is er mis met:

Tenminste houdbaar tot de datum die op het deksel staat.

De uiterste houdbaarheidsdatum vindt u aan de bovenzijde van de verpakking.

Of, en dat zou ik helemaal het beste vinden:

U moet deze yoghurt niet meer eten na de datum die wij in de fabriek op het dekseltje hebben laten stempelen. Nou ja, een paar dagen later kan nog, want we nemen altijd een ruime marge, en vooral yoghurt gaat niet zo gauw kapot, maar als er zeg maar twee dagen verstreken zijn na de datum die dus op het dekseltje staat gestempeld, zouden wij de yoghurt maar weggoeien. Dat stempeltje overigens, bestaat om te beginnen uit acht cijfers. De eerste twee, voor de eerste punt, is de dag, dan twee cijfers voor de maand, en dan het jaartal. Wat er nog meer aan cijfertjes in dat stempeltje zit, zijn codes voor de fabriek, zoals uit

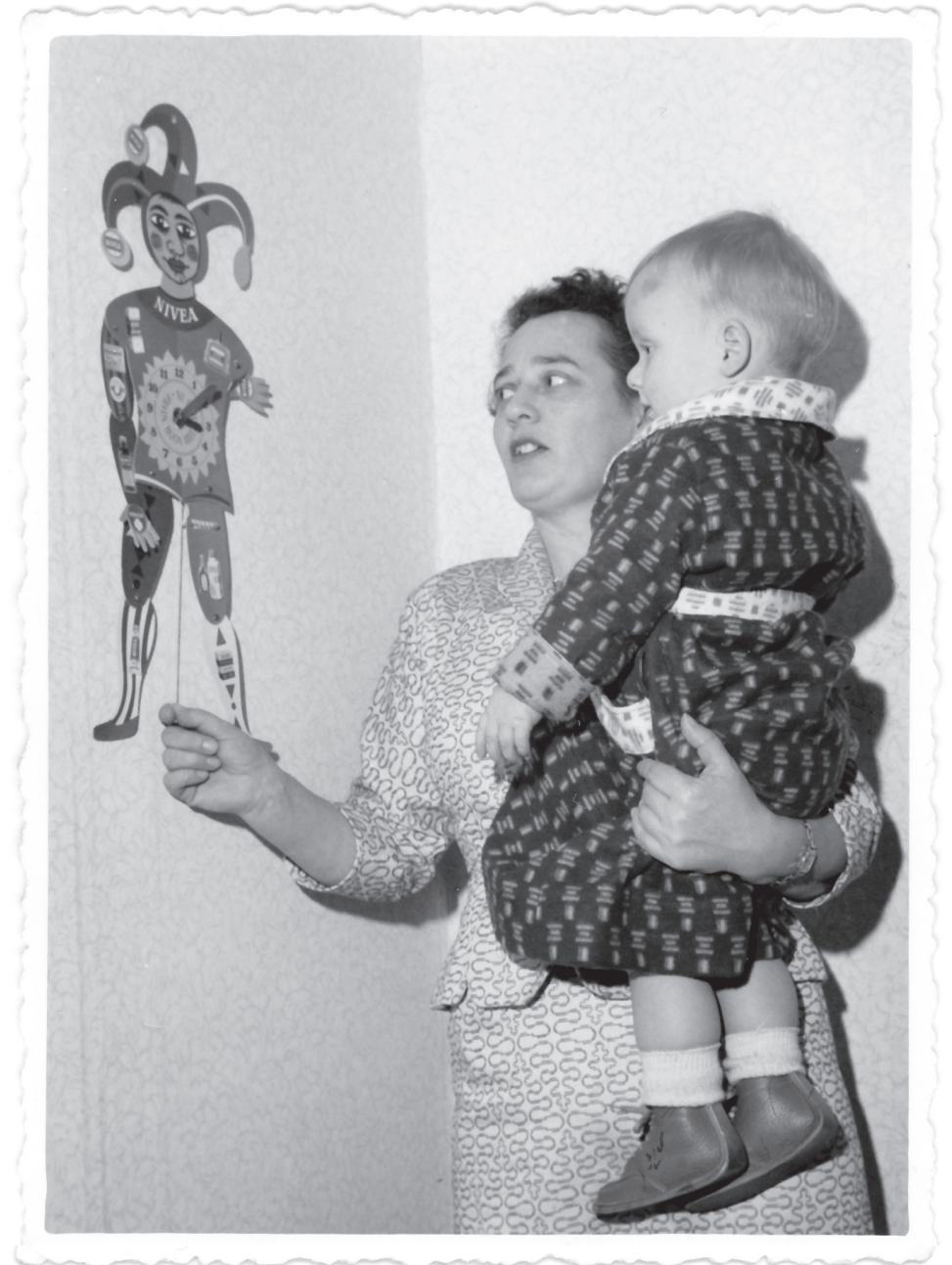
welke partij deze yoghurt komt. Zo kunnen we een hele partij traceren als er eens iets gek is gebeurd, zoals stukjes glas en dode muizen die weleens in sommige kuipjes gevonden worden. Maar dit terzijde.

Mooi toch, zo'n duidelijk tekst? Heb je meteen geen ruimte meer voor zo'n verwarrende serveersuggestie!

Mijn moeder zei het altijd al, als ik weer eens zo aan het ouwehoeren was:

Ingeënt met een grammofonnaald

Heb ik van mijn vader.

Mijn moeder doet een speelsuggestie

Enkele teksten in dit boekje verschenen eerder als columns in Het Groninger Stadsblad, Straatmagazine De Riepe en de Universiteitskrant UK. De 'straatstrips' verschenen ook in De Riepe.

Gezamenlijke productie van Frank den Hollander (tekst en foto's) en Henk Mans (vormgeving en dtp).

Printwerk: RCG Groningen.

Boekjes te bestellen via:

www.frankdenhollander.nl

Eerste druk 2010

© **Gelduitgeverij/F.J. den Hollander**

ISBN: 978 90 801716 3 3

NUR: 372, Humor